מערב ועוד קשה דבהך דהגשה גופה

משמע בהקומן רבה (לעיל יט:) דבעינן

לפני ה' ממש דקאמר רבי אלעזר יכול

יגישנה במערבה של קרן או בדרומה

של קרן ומסיק כשאתה אומר לפני ה׳

במערב ביטלח אל פני המזבח

וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום

קיימת לפני ה' במערב כדמפרש

דהסבר כוליה מזבח בלפון קאי אלמא

דאי לאו הכי לא הוה קרינא ביה לפני

ה': כהן מניח ידו תחת ידי הבעלים ומניף. לאו דווקא קאמר מחת יד

סבעלים ממש דח"כ הויח לה יד

הבעלים חלילה בין הכלי ובין יד הכהן

ובסוף שתי מדות (לקמן נד.) מסקינן

גבי ו) בעלי חברין לינפו כולהו בהדי

הדדי קא הויא חלינה אלא הבעלים

אוחזין באוגני הכלי והכהן בשוליו

מלמטה והיינו תחת יד הבעלים והכי

תנן בהדיא בשילהי מס' בכורים (מ"ו)

הגיע לארמי אובד אבי מוריד הסל מעל כתיפו ואוחז בשפתותיו והכהן

מניח ידו תחתיו ומניפו יו ובהונטרס

פי׳ לקמן בפרק שתי מדות (דף לג.)

דתנופת הכהן לא איכפת לן אם יש בה

חלילה דעיקר תנופה בבעלים "ג] היא

וקשה דמנא ליה הא ידו הא תרוייהו

כתיבו ובירושלמי מין משמע הלת דהוי

ח) [תחת ידיו] ממש דגרסי' גבי תנופת

מנחת סוטה וכהן מניח ידו כו' ואין

הדבר כעור מביא מפה ואינו חולך

מביא כהן זקן ואפילו תימא ילד אין יצר

הרע מלוי לאותה שעה ומיהו מלינו

דתנופת אשם מחיים אבל לפני ה' דהנך למה לי אי לאו משום דבעינן

במערב ומיהו קשה דמשמע הכל גבי הגשה דאי לא בעי יסוד הוה

מכשרנא קרן דרומית מזרחית להגשה אע"ג דכתיב לפני ה' והגשה

במזבח היא ולא אילטריך למעוטי בחוץ א״כ לא אתא אלא לאלרוכיה

סוכה מז: מכות ימ:,
 כש"ק, ג) ל"ק, ד) [ויקרל פרשה בן, ה) [ויקרל ט],
 בעלים חברים. ל"ק, ג) לל

רש"ק ול"ק [ואיתא שם ברש"י

כת"יו. ק) ל"ה. ע) וע"ע תום׳

סוכה מו: ד"ה הביכורים],

י) כיון. ז"ק ונ"א כמו, כ) נ"א כישראל. ל) ז"ל שסיא.

כישראל, (2) צ'יל שהיא, מועדר כוכבים בישראל אבל מן עובדי כוכבים בישראל אבל לא מל באחרים ועוד דר"י ה"ל לפרש דה"ץ, (2) נ"א לא קונד ווכד"א, (2) נ"א לא חוד עובדי כוכבים, (2) לא מה לי

לא חלוק. ז"ק, ע) גי' ז"ק ועוד אע"ג דתני כו', ש) במנחת. ז"ק, ל) בס"א: העובד כוכבים

עולות, ק) ווע"ע תום׳ סוכה

סנהדריו פו. ד"ה בניו.

לרבות

נמלא שם בפירש"י

א [מיי' פ"ג מהלכות בכורים הלכה יב]: פג ב מיי פ"ט מהל' מעה"ק הלכה טו:

שימה מקובצת

ל) והנחתו זו תנופה. תימה ל) התחתו זו תנופה. תימה והרי והנחתו בסוף הפרשה הוא דכתיב ובמס׳ בכורים משמע שהתנופה היתה במצע הקריאה כמו [שבתבתי לעיל) [שבתבתי לעיל) ונראה לומר דוהנחתו מגלה לנו דהא דכתיב לעיל והניחו ר"ל תנופה כמו ולא נחם אלהים: ב) ת"ר בני ישראל מניפין. גירסת רש״י ופירושה כאשר כתוב בספרים ולא נהירא דלפי זה בספרים ולא נהירא דלפי זה עובדי כוכבים ונשים שוין ובשניהן הכהנים מניפין על ידים וקשה דתוניא לקמן האשה הכהן מניף על ידה ולא קתני העובדי כוכבים הכהנים מניפין על ידם לפיכך נראה הגיורטא הכתוכה בספרים אם מצינו הכתוכה בספרים אם מצינו שלא חילק הכתוב בין קרבן עובדי כוכבים לקרבן נשים בסמיכה לא נחלוק בין קרבן עובדי כוכבים לנשים בתונפה מה לי לא חלק בסמיכה שאין לסמיכה אלא בכעלים לא נחלוק בתנופה בין קרבן עובדי כוכבים בין קרבן נשים שחרי התנופה בכו בתבו משהי התנופה חיל בינ בכו בחביה ומנה חיל בי בכו בחביה בחבי ומה חיל בי בכו בחביה ומה חיל בי ני בכהן בתמיה ומה ת"ל בני ישראל ולפי גירסא זו אין תנופה בקרבן עובדי כוכבים כלל אבל בקרבן נשים הכהנים מניפין על ידם. וטעם יש בדבר דלא מבעיא למ״ד שלמי עובדי כוכבים עולות דפשיטא דאין בהן תנופה אלא אפי למ״ד שלמי עובדי כוכבים שלמים נינהר עובדי כוכבים שלמים נינהר אפ״ה אין תנופה בקרבנותיהן ולא דמי לקרבן נשים שהרי הן אוכלות הבשר אבל קרבן עובדי כוכבים אין העובדי כוכבים , אוכלין את הבשר לפיכך אין להם דין בעלים: ג) עובדי להם דין בעלים: גן עובדי
כוכבים וקרבן: ד) בכהנים
מ"כ מה: ס] או אינו המקריב
א"א מהן תיבת זה נמחק:
אלא כדן תיבת זה נמחק:
ו) הא כיצד. פ"ה דשני
המקראות מכחישים זו את זו וו
מני ולא נהירא דאדרבה בתר
בעוובתוצ בעולת יוו לוו דאשכחנא בעלים יש לנו לומר המקריב לרבות גרים כר' ואומר הר"מ דה"פ הא כיצד דבעלים שמעינן מהאי קרא וכהן מיד יד כדדריש לעיל וא״כ האיך יתקיימו שניהם כו׳. תו״ח: בעלים: סֹ יליף טעמיה: מ) אחד אנשים ואחד נשים: י] מלסמוך לפי שאינן יכולות לבא בעזרה עובדי כוכבים דכתיב כל בן נכר ערל לב לא יבא אל מקדשי וגוי אשה לאו אורח ארעא: יל) סמיכה: יכ) כהן, ובת"כ אינה שנויה בלשון הזה אלא כלשון אחר: ינ) היא ובדידהו דוקא איכא קפידא וקשה דכיון דתנופה דכהן מפקינן לה מקרא מסתמא גם כן איכא , קפידא דחציצה כמו בבעלים . תוס׳ אחרות: ידן הא דהא תנופה דתרוייהו כתיבז ולמה

מה כאן. ין בבכורים גיןכהןן: ונימא נמי. תנא דמתניתין והבכורים כדברי ר' יהודה דשמעינן ליה נמי דאמר דבעי תנופה לבכורים: הנחה. שיניחוהו לפני המזבח: הואיל ופחח כו'. ולהכי נקט ר' . אליעזר בן יעקב משום דהוא יליף דו טעמא מידיו דהוא רישא דקרא:

ורב גבריה. שהוא חכם ביותר לן (עירובין דף סב:) משנת ר"ח [ב"י] קב ונקי: מאי קאמר. רישא קתני אחד מן נשים ואחד אנשים והדר ולה נשים: קרבנן טעון הנופה. ושל נשים מניף להו כהן לחודיה: בני ישראל מניפין. דכתיב בלו את אהרן דבר אל בני ישראל לאמר המקריב וגו': מלינו כו'. דתנים בת"כ ברישיהד) בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ואין העובדי כוכבים סומכין בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות: יכול נחלוק בחנופה. שלה יהה קרבן נשים ועובדי כוכבים טעון תנופה כישראל: לא. כלומר לא נחלוק: דמה לי חלק בסמיכה. כלומר טעם יש בסמיכה שהסמיכה בבעלים עלמן כדאמרינן בפ' שתי מדות (לקמן לג:) ידוה) ולא יד שלוחו הלכך עובדי כוכבים ונשים אחר שמעטן הכתוב מלסמוך ין אין בקרבנן יאן סמיכות: נחלוק בתנופה. בתמיה: שהתנופה בכהנים. ויכולים עובדי כוכבים ונשים לעשות כהן שליח: א"כ. דטעון תנופה מה ת"ל בני ישראל בני ישראל מניפין הן עלמן ואין הנשים מניפין הן עלמן אלא כהן יב]: סנים אידך. בתנופה: ס"ל המקריב. כל דהו: או אינו. אומר המקריב אלא המקריב את החלב הוא יניף ולא בעלים: Gđ

מה כאן כהן אף להלן כהן ומה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד יכהו מניח ידו תחת ידי בעלים ומניף ולימא נמי כדברי ר' יהודה הנוא רבי יהודה אומר וו והנחתו זו תנופה ⁴ אתה אומר זו תנופה או אינו אלא הנחה כשהוא אומר והניחו הרי הנחה אמור הא מה אני מקיים והנחתו זו תנופה אמר רבא הואיל ופתח בו הכתוב תחלה רב נחמן בר יצחק . אמר הואיל ורב גבריה: ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן אחר האנשים ואחר הנשים בישראל אבל לא באחרים: מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר אחד אנשים ואחד נשים קרבגן מעון תנופה יותנופה עצמה בישראל אבל לא בידי נשים כן תנו רבנן בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות א"ר יוםי מצינו שהלק הכתוב בין קרבן ישראל לקרבן עובדי כוכבים יו לקרבן נשים בסמיכה יכול נחלוק בתנופה לא מה לי חלק בסמיכה שהסמיכה בבעלים נחלוק בתנופה שהתנופה בכהנים ים ס[א"כ מה] תלמוד לומר בני ישראל בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפיז בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות תניא אידך בני ישראל אין לי אלא בני ישראל גרים ועבדים משוחררין מנין תלמוד

לומר המקריב או אינו ^{סו} אלא זה כהן המקריב כשהוא אומר ²ידיו תביאנה הרי

בעלים אמור יו הא כיצד כהן מניח ידיו תחת ידי הבעלים ומניף

תורה אור השלם וְעַתָּה הָנֵּה הַבָּאתִי אֶת 1 רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדְמְה אֲשׁר נָתַתָּה לִי יִי וְהנַחְתוֹ לִפְנֵי יִי אֱלֹהֶירְ וְהִשְּׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יִי ין אָת הַחַלֶּב עַל הָּחָוּה אָשְּר יְּיִגְאָת הַחַלֶּב עַל הָּחָוּה יְבִּיאָנוּ אַת הָחָוָה לְהָניף אַתוֹ תְּנוּפָה לְפְנֵי יְיָ: יִבִּיאָנוּ אַת הָתַוָּה לְפְנֵי יְיָ: ייקרא ז ל

מוסף רש"י

מה כאן. צביכורים כהן דכתיב ולקח הכהן (פובה מד:). ומה להלן בעלים. בבעלים להכוח **ד** דההוח נכענים נוקנועד דכתיב יביא את קרבנו לד' מזבח שלמיו וסמין ליה ידיו תביאנה (מכות יח:). תחת כמסכת כיכורים (טובה mi). והנחתו זו תנופה. דכראש הפרשה נאמר ולקח הכהן הטנא מידן והניחו לפני ד' וגו', ובסיפיה נאמר והנחתו מכלל שחזר ונטלו ולמה נטלו לתנופה (שם) קרי ביה והנחתו לשון ולא נחם אלקים ויאכלוהו (סובה מז:).

רבינו גרשום

הואיל ופתח בו הכתוב תחלה הואיל ור' אליעזר מפיק לתנופה מוהניחו דכתיב ברישא דקרא חביבא ליה לר' דסידר מתני' ורב גבריה כדאמרינן משנת ר"א קב ונקי: ותנופה עצמה שראל מניפה אבל לא נשים (אלא שלהן) ישראל אבל לא באחרים. לפי שמצינו לא באחרים. לפי שמצינו שחלק הכתוב בין קרבן עובדי שחלק לקרבן נובדי כוכבים לקרבן נשים בסמיכה בפרק שתי מדות של יבש: מה לי חלק בסמיכה שאין טעונה סמיכה שות העובדים ועובדים בישה מינורה ביטלים ועובדים שהמעירה ברעלים ועובדים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה ביטלים במיכה במי כוכבים ונשים אין נכנסין לעזרה אבל תנופה בכהנים הלכך קרבנן טעון תנופה ומה ת"ל בני ישראל מניפין בקרבנן עם הכהנים ואין העובדי כוכבים מניפין

במילואים

כיצד למימר דאע"פ שזה למטה וזה למעלה פעמים נוגעין ידיו גידה על ידי שמתיחד במנופה ש): מצינו שחיפק הכתוב בין קרבן ישראה פקרבן עובדי בוכבים הקרבן נשים בסמיבה. פי בקונטר׳ דתניא בת״כ ברישיה בני ישראל וסתך בני ישראל סומכין ולא העובדי כוכבים סומכין בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל סומכות ולקמן בסוף שתי מדות (ג"ו שם) אמרינן נמי בני ישראל סומכין ואין העובדי כוכבים סומכין וא"ת ותיפוק לי מדדרש" בסוף שתי מדות (גו"ש) קרבנו ולא קרבן עובד כוכבים וי"ל דאיצטריך קרבנו דלא תימא שיסמוך ישראל בשבילן ⁹ כגון שמביא נסכים בשבילו וא"ת מקרבנו ולא קרבן חבירו נפקא ויש לומר דהוה אמינא כיון דאינו יכול לסמוך יסמוך אחר בשבילו ולא דמי לקרבן חבירו דבר סמיכה הוא וכי תימא אשה נמי ליבעי מיעוט שלא יסמוך אחר בשבילה שמא יש מיעוט אי נמי כיון דגלי בעובדי כוכבים הוא הדין באשה וא״מ ול״ל קרא למעוטי החם ידן ולא יד שלוחו תיפוק לי מקרבנו ולא קרבן חבירו וי"ל דאיצטריך תרי קראי דלא תימא כי שוייה שליח עדיף דשלוחו של אדם כמותו: יבול בחדוק בתגופה. שלא יהא קרבן עובדי כוכבים וקרבן נשים טעון חנופה 🤉 (בישראל) לא מה לי חלק בסמיכה כו'. כלומר לא נחלוק כדמסיק דיש טעם בסמיכה 🗘 שיהא בבעלים והכחוב מיעט עובדי כוכבים ונשים אבל תנופה בכהנים נמי וכשמיעט הכחוב עובדי כוכבים ונשים מיעט ולא כהנים ויש ספרים שכתוב בהן מח"ל בני ישראל בני ישראל מניפין ואין העובדי כוכבים מניפין ואין הנשים מניפות וברוב ספרים לא מסיים בהו ואין העובדי כוכבים מניפין ועוד קשה דלקמן (דף סב:) דתניא והאשה כהן מניף על ידה ה"ל למיתני והאשה, והעובד כוכבים כהן מניף על ידיהם ועוד מתני' דתנן א' אנשים וא' נשים ה"ל למתני א' אנשים וא' נשים וא' עובדי כוכבים: מ' בישראר אב? דא באחרים. מפ' רב יהודה דהכי קאמר אחד אנשים ואחד נשים ואחד עובדי כוכבים קרבנן טעון חנופה וחנופה עלמה בישראל אבל לא בידי נשים יו ולא בידי עובדי כוכבים ובקונטר׳ כמוב גירסא אחרת כמו ששנינו בח״כ אמר רבי יוסי מלינו שלא חלק הכחוב בין קרבן עובדי כוכבים לקרבן נשים לסמיכה יכול לא נחלוק במנופה © מה לי חלוק בסמיכה שאין סמיכה אלא בבעלים לא נחלוק במנופה שהמנופה בכהנים וכיון שיש מנופה שלא בבעלים יש לנו לחלוק ולהוציא קרבן עובדי כוכבים לגמרי מדין חנופה שאין חוה ושוק שלהן חלוק משאר הבשר שהכל לכהנים אבל קרבן נשים שחוה ושוק לכהנים והשאר לבעלים יהא קרבנן טעון תנופה בכהנים ומה ת"ל בני ישראל בני ישראל מניפין ואין הנשים מניפות ולשון זה מיושר שבכמה מקומות בשמועה זו יש להבין שקרבן עובדי כוכבים אין טעון תנופה כלל כך הגי׳ בקונטרס וקצת קשה דאע״פ שאין חזה ושוק חלוק משאר הבשר יהו כובחי שלמי נבור דתנופתן כמו שהן לרבי כדלקתן ש ועוד דתני דכל שלמי העובד כוכבים לכהנים תשום דערל חסור בקדשים כדאמר בפ׳ הערל (יבמות עד.) מ"מ אי בעי יהיב ליה לישראל דשאר הבשר שרי לישראל בר מחזה ושוק דאסור ומה נפשך חזה ושוק שלהן חלוק משאר הבשר שזה מותר לזרים וזה אסור לורים וגירסא ראשונה יש ליישב קצת דלא בעי למיתני במתניתין אחד אנשים ואחד נשים ואחד עובדי כוכבים וכן בברייתא דלקמן לא בעי למיתני והאשה והעובד כוכבים משום דלמאן דאמר לקמן בפרק ואלו מנחות (דף עג:) שלמי העובד כוכבים עולות לא שייך עובד כוכבים בתנופה כלל דעולה לא בעיא תנופה אפילו בישראל ואי דיהיב ליה לישראל כדתניא התם עובד כוכבים שהתנדב להביא שלמים נחנן לישראל אוכלן ישראל ומפ׳ דהכי האמר על מנת שיתכפר בהן ישראל אוכלן ישראל אוכלן ישראל ומפ׳ דהכי האמר על מנת מנופה דדינן כתרבן ישראל ומיהו רישא דמתני׳ ודאי לאו כמאן דאמר שלמי העובד כוכבים עולות דקתני הגשה ולא תנופה 🗣 מנחת העובדי כוכבים משמע דנקמנת ושיריה לכהנים מדבעי הגשה ולמאן דאמר שלמי העובד כוכבים 6 אין מתנדב עובד כוכבים אלא עולות במנחות נמי אין מתנדב אלא מנחת נסכים דכוליה כליל ובמנחת נסכים תנן ולא תנופה ולא הגשה ואע"פ דהא דממעטינו מהגשה הוי טעמא משום דאינה באה בגלל עלמה אלא עם הזבח כדאמר ר' שמעון כיון דהתנדב מנחת נסכים הוי דינה כבאה עם הזבח חדע מדלא חשיב לה גבי הגשה: אין די אלא בני ישראל גרים ועברים משוחררים מנין תלמוד לומר המקריב. משמע דלא הוו בכלל בני ישראל וכן בפ' הערל (יכמות עד:) אמרי׳ דבר אל בני ישראל אשה כי חזריע אין לי אלא בני ישראל גיורח ושפחה משוחררת מנין ח"ל אשה ואיח דלא גרסי משוחררת ושם פירשתי ותימה דבפרק בנות כותים (ידה לה) דרשי' בני ישראל מטמאין בזיבה ואין העובדי כוכבים מטמאין אבל גרים ומשוחררין לא ממעטינן

וכן גבי גונב נפש בפ׳ הנחנקין (סנהדרין פו.) לא ממעטינן מבני ישראל גרים ומשוחררין וכן בפ״ק דערכין (ד׳ ה:) דרשי׳ בני ישראל מעריכין ואין . עובדי כוכבים מעריכין ולא ממעטינן לא גרים ולא עבדים אע״פ שאינם משוחררין ושמא בכל הנך יש שום ריבוי דמרבי גרים ומשוחררין א